

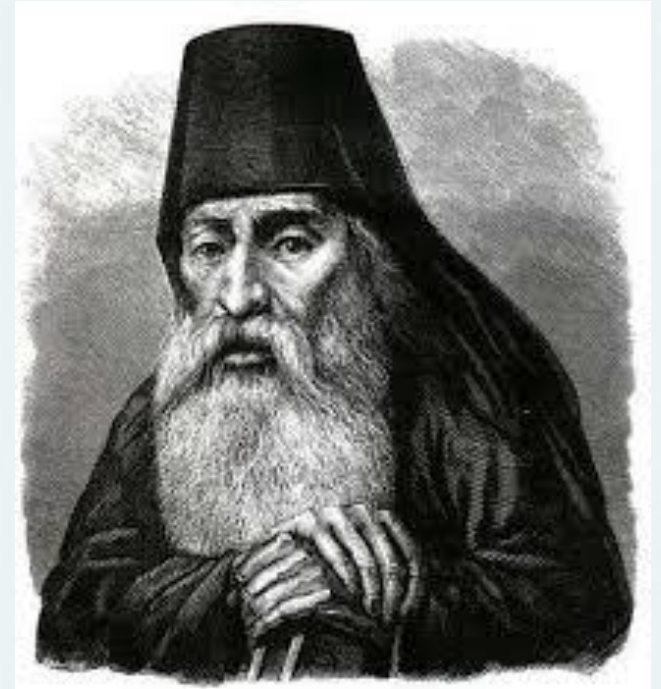

Сімяон Полацкі

(1629-1680)

Нарадзіўся ў 1629 годзе ў Полацку, які ў той час уваходзіў у Вялікае княства Літоўскае ў складзе Рэчы Паспалітай. У сям'і ў Самуіла-Сымона было тры браты і сястра .

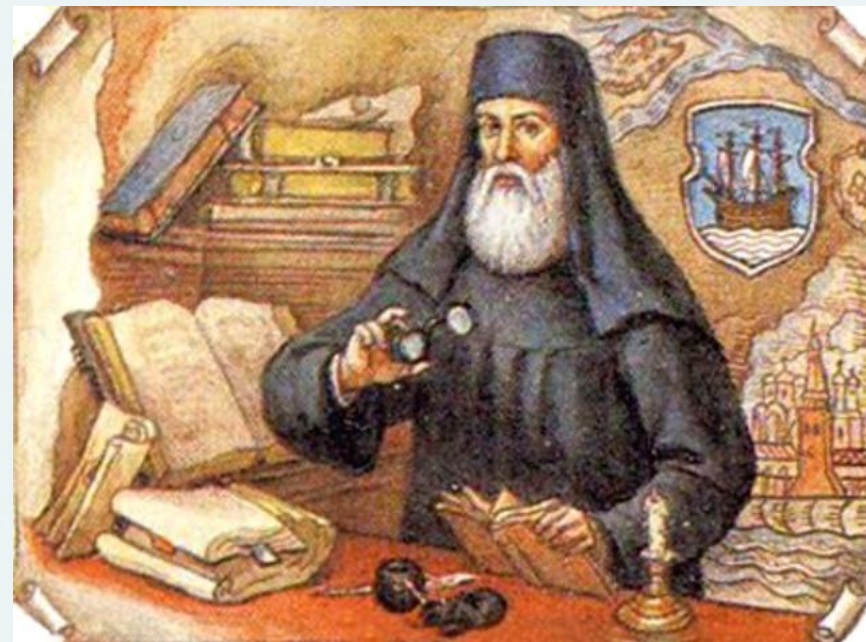
Вучыўся ў Кіева-Магілянскай калегіі, дзе быў вучнем Лазара Барановіча (з 1657 года біскупа Чарнігаўскага), з якім застаўся блізка на ўсё жыццё.

Каля 1656 года С. Полацкі вярнуўся ў Полацк, прыняў праваслаўнае манаства і стаў дідаскалом праваслаўнай брацкай школы ў Полацку. Пры наведванні гэтага горада ў 1656 годзе Аляксеем Міхайлавічам, Сімяону ўдалося асабіста паднесці цара вітальныя «Метры» свайго сачынення.

У 1664 годзе выправіўся ў Маскву, каб забраць рэчы памерлага там архімандрыта Ігната (Иевлевича); аднак, у родны Полацк не вярнуўся. Цар даручыў яму навучаць маладых Пад'ячы Загаду таемных спраў, прызначыўшы месцам навучання Спаскі манастыр за абразамі побач.

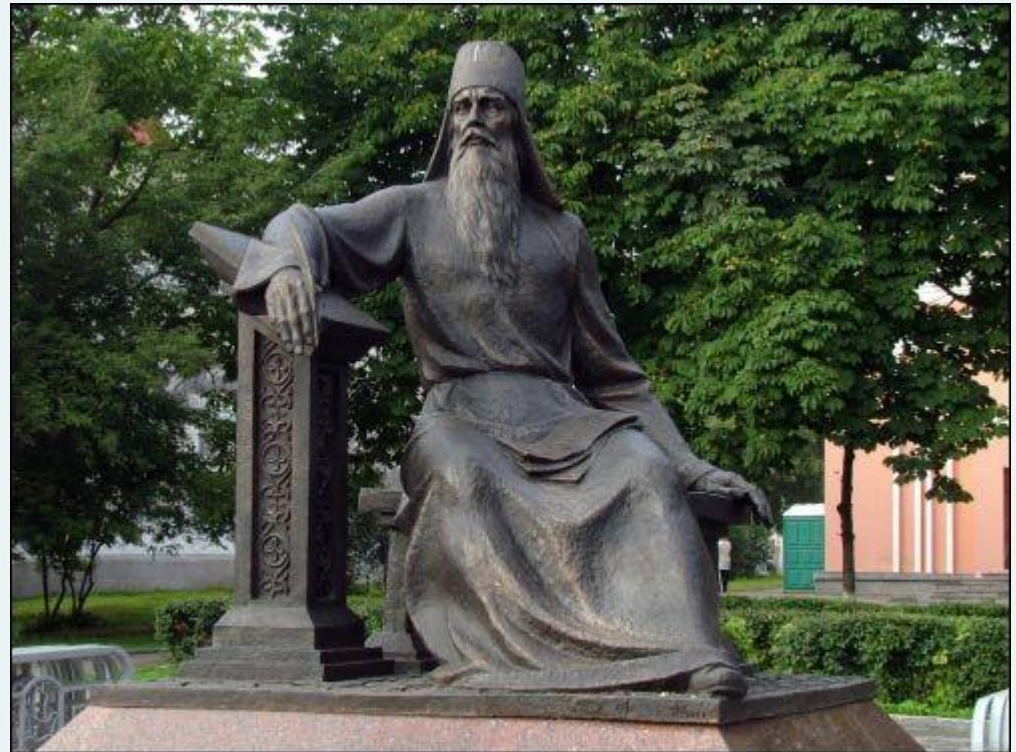

У 1665 годзе Сімяон паднёс цару «благоприветствование аб новодарованном сыне». У той жа час ён актыўна ўдзельнічаў у падрыхтоўцы, а затым і правядзенні Маскоўскага сабора па Зрынванні патрыярха Нікана і быў перакладчыкам пры Паіс Лигариде.

У 1667 годзе прызначаны прыдворным паэтам і выхавальнікам дзяцей цара Аляксея Міхайлавіча. Быў настаўнікам у Фёдара Аляксеевіча, дзякуючы чаму той атрымаў выдатную адукацыю, ведаў латынь і польскі, пісаў вершы. С. Полацкі складаў прамовы цара, пісаў ўрачыстыя аб'явы. Яму было даручана «збудаваць» Дзеі Сабораў 1666-1667 гадоў; перакладаў палемічныя трактаты Паіс Лигарида.

Помнік Сімяону Полацкаму
(2004; скульптар А. Фінскі)

Па даручэнні Сабору 1666 года склаў абвяржэнне чалабітная Лазара і Мікіты. У канцы 1667 года складанне было надрукавана ад імя цара і Сабору пад загалоўкам: "Жазло праўлення на ўрад ўяўнага статка праваслаўна-расійскай царквы, - сцвярджэння ць зацвярджэнне што вагаюцца ць веры, - пакарання ў пакаранне непакорлівым авечак, - Пакараныя на паразу цьвёрдыхрыбетнасьць і драпежных ваўкоў , на статак Хрыстова нападнікаў »".

імеон Полацкі ў прысутнасці Хведара III правярае
веды Мікіты Зотова перш прызначэння яго
настаўнікам Пятра I.

З 1667 года на Сімяона Полацкага было ўскладзена выхаванне царскіх дзяцей, для якіх ён напісаў некалькі твораў: «Вертоград Шматколерны» (зборнік вершаў, прызначаны служыць «кнігай для чытання»), «Жыцце і вучэнне Хрыста Госпада і Бога нашага», «Кніга кароткіх пытанняў і адказаў катэхітычны ». У «Вянком веры кафалічнай» Полацкі згрупаваў ўсю суму ведаў, якія далі яму школа і чытанне, пачынаючы з апокрыфаў і заканчваючы астралогіяй.

